

Bruksela, dnia 18.11.2015 r.
COM(2015) 750 final

2015/0269 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniająca dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania
broni**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• **Przyczyny i cele wniosku**

Bezpieczeństwo obywateli i przedsiębiorstw ma dla Komisji kluczowe znaczenie. Wykorzystanie broni palnej przez organizacje prowadzące poważną i zorganizowaną działalność przestępczą i terrorystyczną może przynieść ogromne szkody społeczeństwu, czego byliśmy wielokrotnie świadkami w ubiegłym roku, a w szczególności podczas zamachów, które miały miejsce w Paryżu i w Kopenhadze. Ostatnio ponad 120 osób straciło życie podczas serii skoordynowanych ataków terrorystycznych w dniu 13 listopada 2015 r. w Paryżu.

Te tragiczne wydarzenia¹ są wyraźnym dowodem na to, że przestępczość zorganizowana stwarza różnorodne zagrożenia, a także pokazują, dlaczego musimy zintensyfikować naszą walkę z obrotem bronią palną poprzez przyjęcie skoordynowanego i spójnego podejścia. Również przewodniczący Komisji Europejskiej Jean-Claude Juncker podkreślił w wytycznych politycznych wspólną europejską odpowiedzialność za walkę z przestępczością transgraniczną i terroryzmem.

Nabywanie, posiadanie oraz przywóz/wywóz broni palnej do użytku cywilnego podlega kompleksowym unijnym ramom regulacyjnym określonym w dyrektywie 91/477/EWG zmienionej dyrektywą 2008/51/WE.

Obywatele Unii Europejskiej liczą, że rządy krajowe i instytucje UE zagwarantują im bezpieczeństwo. W związku z tym należy podjąć natychmiastowe działania w celu wzmocnienia obowiązujących przepisów dotyczących dostępu do broni palnej oraz obrotu bronią palną.

• **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Celem dyrektywy 91/477/EWG w sprawie broni palnej jest usprawnienie funkcjonowania wewnętrznego rynku broni palnej w UE przy jednoczesnym zagwarantowaniu obywatelom UE wysokiego poziomu bezpieczeństwa. Przepisy tej dyrektywy dotyczą potencjalnych kwestii i słabości, które mogą wystąpić w trakcie cyklu życia broni palnej (od produkcji po sprzedaż, własność i posiadanie oraz pozbawienie cech użytkowych i zniszczenie). W tym celu we wspomnianej dyrektywie określono minimalne wymagania, które państwa członkowskie powinny nałożyć w odniesieniu do nabywania i posiadania różnych kategorii broni palnej.²Oprócz tego dyrektywa ta reguluje warunki transferu broni palnej w państwach

¹ Ataki terrorystyczne w Paryżu, Kopenhadze i w pociągu Thalys uwypukliły związek pomiędzy przestępczością zorganizowaną a terroryzmem, w szczególności pod względem pozyskiwania broni palnej.

² Jako jeden z głównych aspektów w załączniku I do dyrektywy 91/477/EWG określono 4 kategorie broni palnej w kolejności stwarzanego zagrożenia:

- kategoria A – broń palna niedozwolona; broń wojskowa;
- kategoria B – broń palna, w przypadku której wymagane jest pozwolenie; wykorzystywana głównie przez strzelców sportowych i myśliwych”;
- kategoria C – broń palna, w przypadku której wymagane jest oświadczenie; przede wszystkim broń palna wykorzystywana przez myśliwych”;
- kategoria D – inna broń palna; dotyczy głównie jednostrzałowej długiej broni palnej z lufą o gładkim przewodzie.

członkowskich, jednocześnie wprowadzając elastyczniejsze przepisy dotyczące myślistwa i strzelectwa sportowego³.

Zmiana zatwierdzona w 2008 r., tj. dyrektywa 2008/51/WE⁴, miała na celu wzmocnienie aspektów związanych z bezpieczeństwem oraz dostosowanie dyrektywy do protokołu ONZ przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej.

Obowiązujące unijne ramy legislacyjne dotyczące broni palnej w znacznym stopniu opierają się na protokole ONZ o handlu bronią, który został wynegocjowany i podpisany przez Komisję w 2002 r. w imieniu UE.

Protokół ONZ o handlu bronią jest międzynarodowym instrumentem, którego stronami są UE i jej państwa członkowskie. Komisja przeprowadziła proces transpozycji wszystkich przepisów tego protokołu do prawodawstwa UE głównie poprzez:

- Dyrektywę 2008/51/WE, która obejmuje odpowiednie przepisy wymagane na podstawie protokołu o handlu bronią w odniesieniu do wewnątrzspółnotowego transferu broni.
- Rozporządzenie nr 258/2012 (IP/12/225), które dotyczy obrotu handlowego i transferu z krajami *spoza* UE oraz transponuje przy tym przepisy art. 10 protokołu ONZ o handlu bronią.
- **Spójność z innymi strategiami politycznymi Unii**

Przedmiotowa inicjatywa w pełni wpisuje się w cele strategiczne Komisji Europejskiej na lata 2014–2019, które dotyczą wspierania „Obszaru sprawiedliwości i przestrzegania praw podstawowych, którego podstawą jest wzajemne zaufanie”.

Po atakach terrorystycznych w Paryżu w styczniu 2015 r. unijni ministrowie spraw wewnętrznych lub ministrowie sprawiedliwości przyjęli Deklarację paryską, w której ponownie zapewnili o zaangażowaniu swoich państw w walkę z nielegalnym przewozem broni palnej w całej Europie oraz, odpowiednio, zobowiązali się do wzmocnienia swojej współpracy w ramach europejskiej multidyscyplinarnej platformy przeciwko zagrożeniom przestępstwami (EMPACT) w celu poprawy wymiany informacji oraz zapewnienia pełnego wykorzystania zasobów Europolu, Eurojustu i Interpolu⁵.

Podczas nieformalnego posiedzenia Rady Europejskiej w dniu 12 lutego 2015 r. głowy państw i szefowie rządów zwrócili się do wszystkich właściwych organów o zwiększenie

³ Na mocy tej dyrektywy państwa członkowskie zasadniczo są uprawnione do stosowania bardziej rygorystycznych środków od tych przewidzianych tą dyrektywą.

⁴ Po zatwierdzeniu tej zmiany wystąpiły dwie kolejne okoliczności: a) podpisanie w dniu 16 stycznia 2002 r. przez Komisję Europejską w imieniu Unii Europejskiej protokołu ONZ przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej; b) wnioski i propozycje ulepszenia (dotyczące np. broni pozbawionej cech użytkowych, pozwoleń na wywóz i przywóz, prowadzenia ewidencji i oznakowania) przedstawione przez Komisję w grudniu 2000 r. w sprawozdaniu w sprawie wdrażania dyrektywy 91/477/EWG po jej transpozycji do prawa krajowego przez wszystkie państwa członkowskie – COM(2000) 837, Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady. Wdrożenie dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (15.12.2000).

⁵ 5322/15 – Deklaracja paryska z dnia 11 stycznia 2015 r.

poziomu współpracy w walce z nielegalnym obrotem bronią palną, w tym poprzez niezwłoczny przegląd właściwych przepisów prawnych oraz wznowienie dialogu z państwami trzecimi w kwestiach bezpieczeństwa, w szczególności z Bliskim Wschodem i Afryką Północną oraz z Bałkanami Zachodnimi⁶.

Podczas posiedzenia Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniach 12–13 marca 2015 r. ministrowie zwrócili się do Komisji o zaproponowanie sposobów walki z nielegalnym obrotem bronią palną oraz, wspólnie z Europolem, o wzmocnienie wymiany informacji i współpracy operacyjnej⁷.

W odpowiedzi Komisja przyjęła Europejską agendę bezpieczeństwa w celu zapewnienia skutecznej i skoordynowanej reakcji na szczeblu europejskim na pojawiające się i coraz bardziej złożone zagrożenia bezpieczeństwa. Podkreślając wyzwania stwarzane przez nielegalny obrót bronią palną, w Europejskiej agendzie bezpieczeństwa wyeksponowano różnice występujące między przepisami krajowymi jako przeszkodę w prowadzeniu skutecznej kontroli oraz we współpracy policyjnej w UE⁸ oraz zwrócono się w szczególności o priorytetowy przegląd przepisów dotyczących broni palnej wraz z wnioskami w 2016 r. Ponadto zaapelowano w niej o podjęcie niezwłocznych działań służących pozbawianiu broni palnej cech użytkowych w celu zapobieżenia przywróceniu jej do użytku oraz użyciu przez przestępców. W deklaracji z dnia 29 sierpnia 2015 r. Rada Ministrów Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych ponowiła swój apel o dokonanie przeglądu dyrektywy w sprawie broni palnej oraz o opracowanie wspólnego podejścia do pozbawiania broni palnej cech użytkowych.

Wreszcie w dniu 8 października 2015 r. Rada przyjęła konkluzje w sprawie wzmocnienia wykorzystania środków służących zwalczaniu nielegalnego obrotu bronią palną oraz zwróciła się do państw członkowskich, Komisji Europejskiej, Europolu i Interpolu o podjęcie odpowiednich działań, w tym przeglądu obecnego prawodawstwa oraz monitorowanie zagrożeń stwarzanych przez broń palną, poprzez prowadzenie skoordynowanych dochodzeń i operacji transgranicznych. Konkluzje te dotyczą również obrotu bronią palną w internecie⁹.

Parlament Europejski również wielokrotnie rozważał kwestię obrotu bronią palną. W dniu 11 lutego 2015 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie środków zwalczania terroryzmu¹⁰, w której wezwał Komisję, „ (...) aby w trybie pilnym oceniła obowiązujące przepisy UE w zakresie przewozu nielegalnej broni palnej, urządzeń wybuchowych i handlu bronią związanego z przestępczością zorganizowaną.”

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę prawną przedmiotowego wniosku, zgodnie z pierwotną podstawą prawną dyrektywy w sprawie broni palnej, stanowi art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

⁶ 6112/15 – projekt oświadczenia członków Rady Europejskiej.

⁷ 7178/15 – komunikat prasowy Rady ds. WSiSW.

⁸ COM(2015) 185 final z 28.4.2015.

⁹ 12892/15 – konkluzje Rady.

¹⁰ Nr referencyjny PE: 2015/2530(RSP) z dnia 11 lutego 2015 r.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Zgodnie z art. 5 TUE wszystkie działania podejmowane na szczeblu UE muszą być zgodne z zasadą pomocniczości, która zakłada, że UE powinna dokonywać regulacji wyłącznie w przypadku, gdy regulacje te wnoszą wartość dodaną do działań podejmowanych przez poszczególne państwa członkowskie.

Kwestie, którymi należy się zająć, tj. zagrożenia związane z poważną przestępczością zorganizowaną i terroryzmem oraz potencjalne bardzo wysokie koszty społeczne i gospodarcze wynikające z aktów przemocy, już ze swojej natury mają charakter transnarodowy, co oznacza, że wpływają jednocześnie na więcej niż jedno państwo członkowskie. W związku z tym niemożliwe jest, aby poszczególne państwa członkowskie uporały się z nimi w pełni zadowalający sposób.

Pokazały to ostatnie ataki terrorystyczne z sierpnia i listopada tego roku, przeprowadzone przez międzynarodowe sieci przestępcze działające w kilku państwach członkowskich. Sieci te wykorzystały rozbieżne przepisy krajowe dotyczące posiadania broni palnej i obrotu bronią palną, a także uchybienia występujące w ramach transgranicznej wymiany informacji.

Tylko ogólnoeuropejski system może doprowadzić do współpracy między państwami członkowskimi, wymaganej w celu kontrolowania i śledzenia cywilnego użycia broni palnej w UE.

Kwestie bezpieczeństwa, o których jest mowa w dyrektywie w sprawie broni palnej, mają charakter transgraniczny. Podatność poszczególnych państw członkowskich na działalność przestępczą ma wpływ na całą Unię Europejską. Różnice w przepisach krajowych, klasyfikacji broni palnej oraz procedurach administracyjnych utrudniają jednolite stosowanie dyrektywy. Jak podkreślono w ostatnio przeprowadzonej ocenie, skuteczne działania pozwalające zapewnić wysoki poziom bezpieczeństwa oraz umożliwiające regulację transgranicznego przemieszczania broni palnej mogą zostać podjęte wyłącznie na szczeblu UE. Dyrektywa w sprawie broni palnej określa wspólne ramy regulacyjne, których nie dałoby się ustanowić wyłącznie poprzez działania krajowe lub dwustronne.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących powodów:

Proporcjonalność została zapewniona przez ograniczenie treści zaproponowanych zmian do tych mających największy wpływ na bezpieczeństwo, zgodnie z głównymi wnioskami wynikającymi z badań przeprowadzonych na etapie przygotowawczym. Ogólnie przedmiotowy wniosek nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia celów dotyczących zapewnienia bezpieczeństwa obywateli UE bez niepotrzebnego ograniczania rynku wewnętrznego.

Oprócz przepisów standardowych dla polityki handlowej uwzględniono również obawy i komentarze podmiotów prywatnych, określając cel wniosku, który polega na poprawie norm bezpieczeństwa oraz na zmniejszeniu niespójności z protokołem ONZ o handlu bronią, w szczególności w odniesieniu do definicji.

- **Wybór instrumentu**

Komisja proponuje nową dyrektywę zmieniającą obowiązującą dyrektywę w sprawie broni palnej. Inne instrumenty byłyby niewłaściwe do zmiany obowiązującej dyrektywy.

3. WYNIKI OCEN EX-POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCEN SKUTKÓW

• Oceny ex-post/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa

Zgodnie ze swoją zapowiedzią w komunikacie z 2013 r.¹¹ przed rozważeniem adekwatności przeglądu obecnie obowiązujących ram prawnych, Komisja zainicjowała szereg badań naukowych obejmujących takie aspekty, jak:

- adekwatność (lub jej brak) wniosku ustawodawczego UE dotyczącego zbliżenia sankcji karnych za nielegalny obrót bronią palną¹²;
- adekwatność (lub jej brak) wniosku ustawodawczego UE dotyczącego poprawy przepisów odnośnie do procedur pozbawiania broni palnej cech użytkowych, jej niszczenia oraz oznakowania w UE, a także odnośnie do broni alarmowej i replik¹³;
- wdrożenie dyrektywy w sprawie broni palnej we wszystkich państwach członkowskich.

Z pierwszego badania wynika, że ogólnoeuropejskie minimalne przepisy dotyczące nielegalnego obrotu bronią palną przyczyniłyby się do zmniejszenia niepewności prawnej, ułatwienia prowadzenia dochodzeń oraz dopilnowania, aby przestępcy nie mogli wykorzystywać luk prawnych. Jednak dowody wskazały również, że kwestie praktyczne, takie jak brak zasobów, sprzeczne priorytety polityczne oraz nieegzekwowanie obowiązujących przepisów prawnych utrudniają podejmowanie działań transgranicznych na rzecz walki z nielegalnym obrotem bronią palną, w takim samym stopniu jak różnice między przepisami krajowymi w tym obszarze. Na podstawie badania stwierdzono, że powinno się połączyć środki polityczne (środki nielegislacyjne i legislacyjne) bez faworyzowania minimalnej ani maksymalnej interwencji legislacyjnej.

W ramach drugiego badania zasugerowano przegląd dyrektywy w sprawie broni palnej w celu:

- harmonizacji przepisów dotyczących oznakowania broni palnej oraz ustanowienia zasad wzajemnego uznawania oznaczeń między państwami członkowskimi;
- wdrożenia wspólnych norm i procedur oraz wprowadzenia wymogów rejestracji broni palnej pozbawionej cech użytkowych;
- określenia wspólnych wytycznych technicznych dotyczących możliwości przerabiania broni alarmowej/sygnalowej i replik poprzez wyszczególnienie kryteriów pozwalających na zaklasyfikowanie broni alarmowej i replik jako broni dającej się przerobić i, tym samym, objęcie ich zakresem dyrektywy w sprawie broni palnej;
- wspierania wymiany wiedzy między państwami członkowskimi (ze szczególnym naciskiem na zagrożenia i możliwości, jakie stwarza rozwój technologiczny) oraz poprawę gromadzenia danych dotyczących produkcji i własności broni palnej i broni pozbawionej cech użytkowych, broni alarmowej i replik, a także przestępstw związanych z ich użyciem.

¹¹ Zob. przypis 1.

¹² http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/documents/policies/organized-crime-and-human-trafficking/general/docs/dg_home_-_illicit_firearms_trafficking_final_en.pdf

¹³ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/documents/policies/organized-crime-and-human-trafficking/general/docs/dg_home_ia_firearms_deactivation_final_en.pdf

Z kolei w ramach badania oceniającego wdrożenie dyrektywy w sprawie broni palnej zalecono, między innymi:

- zdefiniowanie wspólnych kryteriów dotyczących możliwości przerabiania broni alarmowej;
- harmonizację przepisów dotyczących oznakowania oraz norm w zakresie pozbawiania broni palnej cech użytkowych;
- wzmocnienie systemu gromadzenia danych oraz zbadanie interoperacyjności systemów informacyjnych stworzonych na szczeblu krajowym; oraz
- sformułowanie wspólnego podejścia do klasyfikacji broni myśliwskiej i sportowej.

Razem z przedmiotowym wnioskiem Komisja publikuje sprawozdanie dotyczące wdrażania dyrektywy w sprawie broni palnej zgodnie z art. 17 wspomnianej dyrektywy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Z zainteresowanymi stronami skonsultowano się za pomocą kwestionariuszy i zaproszeń na spotkania skierowanych do państw członkowskich i zainteresowanych podmiotów prywatnych (przedstawiciele europejskich związków producentów broni palnej i amunicji do użytku cywilnego, podmiotów zajmujących się handlem bronią do użytku cywilnego, myśliwych, kolekcjonerów, organizacji pozarządowych, instytucji badawczych itp.); założono również specjalne konto e-mail (JLS-FIREARMS@ec.europa.eu) służące do stałych konsultacji oraz przeprowadzono zewnętrzne badanie w celu przygotowania oceny skutków. W Komisji powstała w tym celu również grupa, w której skład weszli przedstawiciele różnych służb wewnętrznych.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób ich uwzględnienia

Państwa członkowskie i organizacje pozarządowe zgodziły się, że wdrożenie dyrektywy 91/477/EWG byłoby użytecznym narzędziem zapobiegania przedostawaniu się broni palnej na czarny rynek. Podmioty prywatne twierdziły, że państwa członkowskie mają już w tej chwili surowe przepisy w tym zakresie i wyrażały obawy dotyczące potencjalnie negatywnego wpływu uregulowań na małe i średnie przedsiębiorstwa. Wiele podmiotów prywatnych obawia się w szczególności, że zmiany kategorii mogą zagrozić myślistwu i strzelectwu sportowemu.

Zdaniem zainteresowanych stron przywracanie cech użytkowych broni palnej pozbawionej cech użytkowych jest znaczącym źródłem broni, która może być wykorzystywana do celów przestępczych; ponadto przestępcy mogą wykorzystywać luki wynikające z różnic w krajowych normach dotyczących pozbawiania broni palnej cech użytkowych¹⁴. Niektóre zainteresowane strony uważają, że dyrektywa w sprawie broni palnej w sposób rygorystyczny reguluje pozbawianie broni palnej cech użytkowych, oraz twierdzą, że wystarczy kontrola wdrażania ze strony państw członkowskich oraz opracowanie wnioskowanych wytycznych technicznych¹⁵. Ogólnie za priorytet uznaje się jednak zwiększenie harmonizacji.

Wszystkie zainteresowane strony (od organów państw członkowskich po ekspertów i przedstawicieli producentów) uważają, że istnieje faktyczna potrzeba wymiany informacji o

¹⁴ Transcrime, organ litewski.

¹⁵ Europejskie zrzeszenie handlu bronią do użytku cywilnego.

broni palnej między państwami członkowskimi oraz że jest to istotna kwestia. Co więcej, współpraca nie powinna ograniczać się do wymiany informacji między państwami członkowskimi, a należy zainicjować współpracę zainteresowanych stron z sektora publicznego i prywatnego¹⁶. Uważa się, że usprawnienie komunikacji ma kluczowe znaczenie dla wymiany informacji, wspólnych operacji i zarządzania. Dobrą praktyką byłoby jednak skoncentrowanie się na sposobach wymiany informacji za pośrednictwem kanałów elektronicznych, a nie na organizowaniu spotkań. Ponadto należy zwrócić uwagę na to, że platformy, na których takie dyskusje mogłyby się odbywać, już istnieją – zarówno na szczeblu operacyjnym, jak i regulacyjnym.

Panuje przekonanie, że opracowanie wspólnych zaleceń dotyczących ustanawiania przepisów jest ważne, ponieważ niektóre państwa odmiennie rozumieją niektóre kwestie (np. definicję replik). Aby nie dopuścić do tego, żeby przestępcy wykorzystywali różne przepisy państw członkowskich na swoją korzyść, konieczne jest przyjęcie zharmonizowanego podejścia europejskiego.

Aby definicje były skuteczne, powinny obejmować konkretniejsze odniesienia do broni alarmowej i innych rodzajów broni, które nie zostały jeszcze odpowiednio zdefiniowane w ramach regulacyjnych UE.

Wszyscy zgodzili się co do tego, że wspólne minimalne standardy w zakresie wytycznych dotyczących pozbawiania broni palnej cech użytkowych pomogłyby w zapewnieniu takiego samego poziomu bezpieczeństwa w poszczególnych państwach członkowskich UE poprzez harmonizację różnych procedur oraz, tym samym, poprawę komunikacji i usprawnienie egzekwowania prawa. Przyczyniłoby się to do zmniejszenia przestępczości, ponieważ stosowanie wspólnych minimalnych norm pomogłoby w zwalczaniu nielegalnego handlu częściami zamiennymi oraz zapobiegłoby użyciu nielegalnie ponownie zmontowanej i przerobionej broni palnej.

Komisja wzięła pod uwagę opinie wyrażone zarówno przez podmioty publiczne, jak i prywatne. Przedmiotowy wniosek ma zapewnić wyższy poziom bezpieczeństwa/skuteczności i wydajności.

- **Ocena skutków**

Zważywszy na pilny charakter wniosku w świetle ostatnich wydarzeń, został on złożony bez oceny skutków. Wniosek można jednak oprzeć na ocenie dyrektywy w sprawie broni palnej, która została przeprowadzona w ramach programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT). Ocena ta wskazuje na pozostałe niedociągnięcia w takich obszarach jak przerabianie broni na amunicję ślepą, wymogi w zakresie oznakowania, pozbawianie broni palnej cech użytkowych, definicje, uzgodnienia dotyczące sprzedaży internetowej oraz systemy gromadzenia i wymiany danych. W świetle doświadczeń związanych z ostatnimi wydarzeniami określono dodatkowe wymagania.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii.

¹⁶ Transcrime.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Po dwóch latach od wejścia w życie przedmiotowej dyrektywy Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie sytuacji wynikającej ze stosowania tej dyrektywy oraz, w stosownych przypadkach, dołączy wnioski. Kolejne sprawozdania będą przedkładane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie co pięć lat.

• Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania niniejszej dyrektywy.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

W art. 1 wnioskowanej dyrektywy wyjaśniono definicje pośredników i sprzedawców oraz zapewniono spójność z definicją istotnych elementów oraz części broni palnej, określoną w protokole ONZ o handlu bronią. Badania Komisji wskazują na niejasność definicji „pośrednika” oraz podkreślają, że ją również należy uwzględnić w dyrektywie. Zakresem dyrektywy objęto również tłumiki.

W art. 2 wnioskowanej dyrektywy jej zakresem po raz pierwszy objęto kolekcjonerów. Na podstawie przeprowadzonej oceny kolekcjonerów uznano za potencjalne źródło obrotu bronią palną. W związku z tym kolekcjonerzy będą mogli nabywać broń palną, lecz wyłącznie na podstawie pozwolenia/oświadczenia.

Broń palną pozbawioną cech użytkowych należy objąć dyrektywą w odniesieniu do identyfikacji właściciela oraz do prowadzenia ewidencji. Z badań przeprowadzonych przez Komisję wynika bowiem, że stanowi to poważną słabość prawodawstwa UE pod względem bezpieczeństwa. Ostatnie ataki zostały przeprowadzone przy użyciu broni palnej pozbawionej cech użytkowych w nieprawidłowy sposób (lub broni palnej złożonej z elementów pozbawionych cech użytkowych w nieprawidłowy sposób).

Propozycja wprowadzenia wkrótce, za pośrednictwem rozporządzenia wykonawczego, rygorystycznych minimalnych wspólnych wytycznych dotyczących pozbawiania broni palnej cech użytkowych znacznie utrudni przywracanie broni palnej do użytku. Nie można jednak wykluczyć tego, że broń palna pozbawiona cech użytkowych będzie przywracana do użytku pomimo rygorystycznych przepisów. W rezultacie w odniesieniu do najmniejbezpiecznej broni palnej (kategoria A) wprowadzono bardziej rygorystyczne przepisy – także dla broni palnej pozbawionej cech użytkowych. Oznacza to, że pozbawionej cech użytkowych broni palnej należącej do kategorii A nie będzie można posiadać, ani nie będzie można nią handlować (z wyjątkiem użytku muzealnego).

Nowy przepis wprowadza wymóg prowadzenia krajowej ewidencji broni palnej pozbawionej cech użytkowych. Każdy transfer (tj. zmiana właściciela) broni palnej pozbawionej cech użytkowych musi zostać wpisany do ewidencji.

Broń półautomatyczna stanowi dużą część obecnie używanej broni myśliwskiej i sportowej. Z przeprowadzonego badania wynika jednak, że niektóre rodzaje broni półautomatycznej można z łatwością przerobić na broń automatyczną, i obecnie obowiązująca dyrektywa nie zawiera żadnych kryteriów technicznych zapobiegających takiemu przerabianiu broni. Jednak nawet bez przerabiania broni na kategorię „A” niektóre rodzaje broni półautomatycznej mogą

być bardzo niebezpieczne, gdy są w stanie pomieścić dużą liczbę nabojów. Wniosek obejmuje zakaz broni półautomatycznej, która podlega obecnej kategorii „B7”.

We wniosku proponuje się wprowadzenie wspólnych przepisów UE dotyczących oznakowania w celu uniknięcia łatwego usuwania oznaczeń. W szczególności wyjaśniono w nim, na których komponentach takie oznaczenia powinny być umieszczane (zapewnienie zgodności z wymogami dotyczącymi oznakowania określonymi w protokole ONZ o handlu bronią). Przepisy dotyczące oznakowania powinny mieć również zastosowanie do przywożonej broni palnej. Okres przechowania informacji w skomputeryzowanym systemie rejestracji danych przedłużono do co najmniej 20 lat. Dane powinny być przechowywane do momentu zniszczenia broni palnej, lecz nie przewiduje się stosowania tego wymogu z mocą wsteczną.

Ocena dyrektywy w sprawie broni palnej oraz inne badania przygotowawcze wykazały, że internet jest coraz częściej używanym kanałem sprzedaży broni palnej, oraz wskazały na przyszłe problemy z kontrolą tej sprzedaży. Wraz z rosnącą popularnością tej metody sprzedaży w przyszłości trzeba będzie coraz częściej brać pod uwagę poważne ryzyko oszustw związanych z nabywaniem broni palnej za pośrednictwem środków komunikacji na odległość. Zważywszy na to, że w ostatnich atakach terrorystycznych w niektórych przypadkach użyto broni palnej, która została nielegalnie złożona z elementów legalnie zakupionych przez internet, istotnym ryzykiem byłoby nieobjęcie regulacją tego kanału sprzedaży. Ponadto coraz trudniej będzie weryfikować legalność pozwoleń na posiadanie broni przez internet. Natomiast ryzyko jest wciąż wyższe w przypadku nabywania broni z państw trzecich.

Zgodnie z obecnie obowiązującą dyrektywą „państwa członkowskie zapewniają ścisłą kontrolę dozwolonego nabywania broni palnej, jej części i amunicji za pośrednictwem środków komunikacji na odległość (...) w odniesieniu do wszystkich osób z wyjątkiem sprzedawców”.

We wniosku zaproponowano bardziej rygorystyczne podejście, a mianowicie, że nie należy pozwalać na sprzedaż broni i jej elementów za pośrednictwem środków komunikacji na odległość, z wyjątkiem działalności sprzedawców i pośredników.

Obecnie obowiązująca dyrektywa nie obejmuje broni alarmowej i sygnałowej, broni ratowniczej itp. Zaproponowano zdefiniowanie wspólnych kryteriów dotyczących „broni alarmowej”, aby uniemożliwić jej przerabianie na prawdziwą broń palną. Kryteria te powinny oczywiście obejmować zarówno broń alarmową produkowaną w UE, jak i broń przywożoną.

Ryzyko przerabiania broni alarmowej i innych rodzajów broni palnej na prawdziwą broń palną jest wysokie i jest przedmiotem kluczowego zalecenia wynikającego z oceny dyrektywy i innych badań. Zdaniem zainteresowanych stron broń alarmowa, która może zostać przerobiona, przywożona z państw trzecich może trafiać na terytorium UE bez przeszkód ze względu na brak spójnych/wspólnych przepisów. Specyfikacje techniczne zostaną przyjęte za pośrednictwem aktu wykonawczego.

Nie istnieje żaden system informowania innych państw członkowskich o odmowie wydania pozwolenia (w szczególności w odniesieniu do broni palnej należącej do kategorii B). We wniosku zaproponowano wprowadzenie systemu wymiany informacji między państwami członkowskimi oraz zawarto wymóg wpisania sprzedawców i pośredników do głównej

ewidencji broni palnej. W związku z powyższym Komisja zbada wykorzystanie istniejących instrumentów wymiany informacji.

We wniosku wprowadzono również pięcioletni okres ważności licencji.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**zmieniająca dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 91/477/EWG¹⁷ wprowadziła środek wspomagający tworzenie rynku wewnętrznego. Wprowadziła ona równowagę między, z jednej strony, zobowiązaniem zagwarantowania pewnej swobody obrotu w odniesieniu do określonej broni palnej na terytorium Unii, a z drugiej strony – koniecznością kontroli tej swobody poprzez niektóre zabezpieczenia o charakterze ochronnym, przewidziane dla tego rodzaju produktów.
- (2) W odpowiedzi na ostatnie ataki terrorystyczne, które uwydatniły luki w wykonywaniu dyrektywy 91/477/EWG, w szczególności w odniesieniu do pozbawiania broni cech użytkowych oraz przerabiania i oznakowania broni, w ramach Europejskiej agendy bezpieczeństwa, która została przyjęta w kwietniu 2015 r., oraz deklaracji Rady Ministrów Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 29 sierpnia 2015 r. zaapelowano o dokonanie przeglądu przedmiotowej dyrektywy oraz o przyjęcie wspólnego podejścia do pozbawiania broni palnej cech użytkowych w celu zapobiegnięcia przywróceniu jej cech użytkowych i użyciu przez przestępców.
- (3) Niektóre aspekty objęte dyrektywą 91/477/EWG wymagają dalszej poprawy.
- (4) Podmioty zajmujące się kulturowymi i historycznymi aspektami broni oraz uznane za takie przez państwa członkowskie, na terytorium których mają siedzibę, oraz będące w posiadaniu broni palnej należącej do kategorii A, nabytej przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy, powinny móc zatrzymać tę broń palną na podstawie pozwolenia wydanego przez dane państwo członkowskie oraz pod warunkiem, że przedmiotowa broń palna została pozbawiona cech użytkowych.
- (5) Biorąc pod uwagę to, że kolekcjonerów uznano za potencjalne źródło obrotu bronią palną, należy ich objąć niniejszą dyrektywą.
- (6) Ponieważ pośrednicy świadczą podobne usługi do sprzedawców, również należy ich objąć niniejszą dyrektywą.

¹⁷ Dyrektywa Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.U. L 256 z 13.9.1991, s. 51).

- (7) Biorąc pod uwagę wysokie ryzyko przywracania do użytku broni palnej pozbawionej cech użytkowych w nieprawidłowy sposób oraz w celu zwiększenia bezpieczeństwa w Unii, broń palną pozbawioną cech użytkowych należy objąć zakresem niniejszej dyrektywy. Ponadto w odniesieniu do najmniejbezpiecznej broni palnej należy wprowadzić bardziej rygorystyczne przepisy, aby dopilnować, że nie wolno posiadać takiej broni palnej ani wprowadzać jej do obrotu. Przepisy te powinny mieć również zastosowanie do broni palnej należącej do tej kategorii nawet po pozbawieniu jej cech użytkowych. W przypadku nieprzestrzegania tych przepisów państwa członkowskie powinny przedsięwziąć odpowiednie środki, w tym zniszczyć taką broń palną.
- (8) Aby zapewnić możliwość śledzenia broni palnej pozbawionej cech użytkowych, taka broń powinna być wpisywana do ewidencji krajowej.
- (9) Niektóre rodzaje broni półautomatycznej mogą być z łatwością przerabiane na broń automatyczną, co stwarza poważne zagrożenie bezpieczeństwa. Nawet bez przerabiania broni na kategorię „A” niektóre rodzaje broni półautomatycznej mogą być bardzo niebezpieczne, gdy są w stanie pomieścić dużą liczbę nabojów. Dlatego należy zakazać cywilnego użytku takiej broni półautomatycznej.
- (10) Aby uniknąć łatwego usuwania oznaczeń broni palnej oraz sprecyzować, na których elementach takie oznaczenia powinny być umieszczane, należy przyjąć wspólne przepisy UE dotyczące oznakowania.
- (11) Broń palna może być używana znacznie dłużej niż przez 20 lat. Aby zapewnić możliwość śledzenia broni palnej, jej dokumentacja powinna być przechowywana przez czas nieokreślony aż do potwierdzenia jej zniszczenia.
- (12) Metody sprzedaży broni palnej i jej komponentów za pośrednictwem środków komunikacji na odległość mogą stwarzać poważne zagrożenie bezpieczeństwa, ponieważ trudniej jest je kontrolować niż tradycyjne metody sprzedaży, w szczególności w odniesieniu do internetowej weryfikacji legalności pozwoleń. Dlatego należy ograniczyć sprzedaż broni i jej elementów za pośrednictwem środków komunikacji na odległość, w szczególności internetu, do działalności sprzedawców i pośredników.
- (13) Ponadto ryzyko przerabiania broni alarmowej i innych rodzajów broni palnej na amunicję ślepą na prawdziwą broń palną jest wysokie i w niektórych zamachach terrorystycznych wykorzystywano przerobioną broń. Dlatego istotne jest zajęcie się problemem przerobionej broni palnej wykorzystywanej w przestępstwach kryminalnych, w szczególności poprzez uwzględnienie takiej broni w zakresie stosowania dyrektywy. Należy przyjąć specyfikacje techniczne dotyczące broni alarmowej i sygnałowej oraz broni salutacyjnej i akustycznej, aby nie dopuścić do jej przerabiania na broń palną.
- (14) W celu poprawy funkcjonowania wymiany informacji między państwami członkowskimi Komisja powinna ocenić niezbędne elementy systemu w celu wsparcia takiej wymiany informacji zawartych w skomputeryzowanych systemach rejestracji danych w poszczególnych państwach członkowskich. Do oceny Komisji, w stosownych przypadkach, może zostać dołączony wniosek legislacyjny, uwzględniający istniejące instrumenty wymiany informacji.
- (15) Aby zapewnić odpowiednią wymianę informacji na temat wydanych pozwoleń oraz odrzuconych wniosków o pozwolenia między państwami członkowskimi, uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy przekazać Komisji, aby można było przyjąć akt umożliwiający

państwom członkowskim stworzenie takiego systemu wymiany informacji na temat wydanych pozwoleń oraz odrzuconych wniosków o pozwolenia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym konsultacje z ekspertami. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

- (16) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszej dyrektywy należy powierzyć uprawnienia wykonawcze Komisji. Uprawnienia te powinny być stosowane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹⁸.
- (17) W niniejszej dyrektywie przestrzegane są prawa podstawowe i zasady uznane w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (18) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy nie mogą być w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, a ze względu na skalę i efekty działania można je lepiej osiągnąć na szczeblu unijnym, Unia może przedsięwziąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w przywołanym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tych celów.
- (19) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić dyrektywę 91/477/EWG,
PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 91/477/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1b. otrzymuje brzmienie:
- „1b. Do celów niniejszej dyrektywy „istotny komponent” oznacza lufę, szkielet lub komorę zamkową, suwadło lub bębnek, trzon lub zatrask zamkowy oraz każde urządzenie przeznaczone lub przystosowane do tłumienia hałasu spowodowanego wystrzałem z broni palnej, które, będąc osobnymi przedmiotami, włączone są do kategorii broni palnej, w której są lub mają być osadzone.”;
- b) ust. 1e. otrzymuje brzmienie:
- „1e. Do celów niniejszej dyrektywy „pośrednik” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną niebędącą sprzedawcą, której zawód lub działalność gospodarcza polega w całości lub w części na zakupie, sprzedaży lub organizowaniu transferu broni na terenie państwa członkowskiego lub z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego, lub na wywozie do państwa trzeciego w pełni zmontowanej broni palnej, jej części i amunicji.”;
- c) w ust. 1 dodaje się ustępy w brzmieniu:
- „1f. Do celów niniejszej dyrektywy „broń alarmowa i sygnałowa” oznacza urządzenia przenośne z uchwytem na nabój, mające ujście gazu z przodu, z boku lub na górze, które zostały specjalnie zaprojektowane i wykonane do

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

celów wszczynania alarmu lub wysyłania sygnału oraz które są przeznaczone wyłącznie do strzelania ślepyimi nabojami oraz do wydzielania substancji drażniących i innych substancji czynnych lub amunicji pirotechnicznej.

- 1g. Do celów niniejszej dyrektywy „broń salutacyjna i akustyczna” oznacza broń palną, która została specjalnie przystosowana do strzelania ślepyimi nabojami i jest przeznaczona do użytku w przedstawieniach teatralnych, sesjach fotograficznych, filmach i programach telewizyjnych.
 - 1h. Do celów niniejszej dyrektywy „replika broni palnej” oznacza przedmioty, które mają wygląd broni palnej, lecz zostały wyprodukowane w sposób uniemożliwiający jej przystosowanie do oddania strzału lub miotania pocisków w wyniku działania palnego materiału miotającego.
 - 1i. Do celów niniejszej dyrektywy „broń palna pozbawiona cech użytkowych” oznacza broń palną, która została zmodyfikowana w celu zapewnienia jej trwałej niezdatności do użytku w wyniku pozbawienia jej cech użytkowych, poprzez spowodowanie, że wszystkie istotne części broni palnej nie nadają się trwale do użytku i niemożliwe jest ich usunięcie, zastąpienie ani zmiana w celu przywrócenia do użytku.”;
- d) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Do celów niniejszej dyrektywy „sprzedawca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, której zawód lub działalność gospodarcza polega w całości lub w części na:
 - (i) produkcji, handlu, wymianie, wypożyczaniu, naprawie lub przeróbce broni palnej;
 - (ii) produkcji, handlu, wymianie, wypożyczaniu, naprawie lub przeróbce części broni palnej;
 - (iii) produkcji, handlu, wymianie lub przeróbce amunicji.”;
- 2) art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do nabywania ani posiadania broni i amunicji, zgodnie z prawem krajowym, przez siły zbrojne, policję oraz organy publiczne. Nie ma ona również zastosowania do handlowych transferów broni i amunicji wojennej.”;
- 3) art. 4 ust. 1, 2 i 3 otrzymuje brzmienie:
- „1. Państwa członkowskie gwarantują, że każda broń palna lub jej część wprowadzona na rynek została oznakowana i zarejestrowana zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy.
 2. Do celów identyfikacji i śledzenia każdej sztuki zmontowanej broni palnej państwa członkowskie, podczas produkcji każdej sztuki broni palnej lub jej przywozu do Unii, wymagają jednolitego oznakowania broni palnej, obejmującego nazwę producenta, państwo lub miejsce produkcji, numer serii i rok wytworzenia (jeśli nie został zawarty w numerze serii). Nie narusza to możliwości umieszczenia znaku towarowego producenta.
- Oznakowanie umieszczane jest na komorze zamkowej broni palnej.

Państwa członkowskie zapewniają oznakowanie każdego pojedynczego podstawowego opakowania pełnej amunicji poprzez podanie nazwy producenta, numeru identyfikacyjnego partii, kalibru i typu amunicji.

Ponadto państwa członkowskie gwarantują, że w przypadku transferu broni palnej pochodzącej z zapasów rządowych do stałego użytku cywilnego jest ona opatrzona właściwym oznakowaniem umożliwiającym identyfikację kraju przekazującego.

3. Państwa członkowskie warunkują wykonywanie przez sprzedawcę lub pośrednika jego działalności na swoim terytorium uzyskaniem pozwolenia przynajmniej w oparciu o kontrolę jego rzetelności prywatnej i zawodowej oraz umiejętności sprzedawcy i pośrednika. W przypadku osoby prawnej kontrola ta dotyczy osoby prawnej oraz osoby, która kieruje przedsiębiorstwem.”;

4) w art. 4 ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W takim systemie rejestracji zapisuje się typ, markę, model, kaliber, numer seryjny, nazwę i adres dostawcy oraz osoby nabywającej lub posiadającej broń palną w odniesieniu do każdej sztuki broni palnej. Ewidencję broni palnej, w tym broni palnej pozbawionej cech użytkowych, prowadzi się do momentu potwierdzenia przez właściwe władze zniszczenia broni palnej.”;

b) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W okresie prowadzenia działalności sprzedawcy i pośrednicy mają obowiązek prowadzenia ewidencji obejmującej wszystkie rodzaje broni palnej podlegające przepisom niniejszej dyrektywy, którą otrzymali lub zbyli, zawierającej dane szczegółowe umożliwiające identyfikację i śledzenie historii broni palnej, w szczególności typ, markę, model, kaliber i numer seryjny oraz nazwy (nazwiska) i adresy dostawców i osób nabywających broń.

Po zakończeniu prowadzenia działalności sprzedawca lub pośrednik przekazuje ewidencję krajowym organom odpowiedzialnym za system rejestracji, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Każde państwo członkowskie zapewnia, aby ewidencje sprzedawców i pośredników mających siedzibę na jego terytorium były połączone ze skomputeryzowanym systemem rejestracji danych dotyczących broni palnej.”;

5) art. 4b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4b

1. Państwa członkowskie ustanawiają system regulujący działalność pośredników i sprzedawców. System taki może obejmować jeden lub więcej środków, takich jak:

a) wymóg rejestracji pośredników i sprzedawców działających na ich terytorium;

b) wymóg uzyskania licencji lub zezwolenia na prowadzenie działalności pośrednika lub sprzedawcy.

2. System, o którym mowa w ust. 1, obejmuje co najmniej kontrolę rzetelności prywatnej i zawodowej oraz umiejętności pośrednika lub sprzedawcy. W

przypadku osoby prawnej kontrola ta dotyczy osoby prawnej oraz osoby, która kieruje przedsiębiorstwem.”;

6) art. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 5

1. Nie naruszając przepisów art. 3, państwa członkowskie zezwalają na nabywanie i posiadanie broni palnej wyłącznie osobom, które przedstawiają ważną przyczynę oraz które:
 - a) ukończyły 18 rok życia, z wyjątkiem posiadania broni palnej do celów myślistwa i strzelectwa sportowego, pod warunkiem że w tym przypadku osoby poniżej 18 roku życia posiadają zgodę rodziców lub są pod opieką rodzica lub osoby dorosłej posiadającej ważne pozwolenie na broń palną lub kartę łowiecką lub znajdują się na terenie licencjonowanego ośrodka szkoleniowego lub innego zatwierdzonego ośrodka;
 - b) nie stanowią zagrożenia dla samych siebie, dla porządku publicznego lub dla bezpieczeństwa publicznego; wyrok skazujący za popełnione umyślnie przestępstwo z użyciem przemocy uznaje się za element wskazujący na takie zagrożenie.
2. Państwa członkowskie zapewniają możliwość wykonania standardowych badań lekarskich, na których podstawie zostaną wydane lub przedłużone pozwolenia, o których mowa w ust. 1, oraz wycofują pozwolenia, jeżeli nie jest już spełniony którykolwiek z warunków, na których podstawie zostało ono wydane.

Państwa członkowskie nie mogą zabronić osobie zamieszkującej na ich terytorium posiadania broni, która została nabyta w innym państwie członkowskim, chyba że zabraniają nabywania takiej samej broni na swym terytorium.

Artykuł 6

Państwa członkowskie podejmują wszelkie właściwe kroki, aby zakazać nabywania i posiadania broni palnej i amunicji należącej do kategorii A oraz aby zniszczyć tę broń palną i amunicję, która jest w posiadaniu niezgodnie z tym przepisem i która została przejęta.

Państwa członkowskie mogą zezwolić podmiotom zajmującym się kulturowymi i historycznymi aspektami broni, uznanymi za takie przez państwa członkowskie, na terytorium których mają siedzibę, na posiadanie broni palnej należącej do kategorii A, nabytej przed dniem [the date of entry into force of this directive], pod warunkiem że będąca w posiadaniu broń palna została pozbawiona cech użytkowych zgodnie z przepisami wdrażającymi art. 10b.

Nabywanie broni i jej części oraz amunicji, które należą do kategorii A, B i C, za pośrednictwem środków komunikacji na odległość, zdefiniowanych w art. 2 dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady(*), jest dozwolone tylko w odniesieniu do sprzedawców oraz pośredników i podlega ścisłej kontroli państw członkowskich.

(*) Dyrektywa 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość (Dz.U. L 144 z 4.6.1997, s.19).”;

7) w art. 7 ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:
„Maksymalny okres ważności wynosi pięć lat. Pozwolenie może zostać odnowione, jeżeli warunki, na podstawie których zostało ono wydane, są nadal spełnione.”;

8) dodaje się art. 10a i 10b w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Państwa członkowskie podejmują odpowiednie kroki w celu zapewnienia, że broni alarmowej i sygnałowej oraz broni salutowej i akustycznej nie można przerobić na broń palną.

Komisja przyjmuje specyfikacje techniczne dotyczące broni alarmowej i sygnałowej oraz broni salutowej i akustycznej, aby nie dopuścić do jej przerabiania na broń palną.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13b ust. 2.

Artykuł 10b

Państwa członkowskie zapewniają weryfikację środków pozbawiania broni palnej cech użytkowych przez właściwy organ w celu zagwarantowania, że zmiany broni palnej czynią ją trwale nienadającą się do użytku. Państwa członkowskie przewidują w ramach wspomnianej weryfikacji przyznanie świadectwa lub protokołu zaświadczonego, że broń palna została pozbawiona cech użytkowych, lub opatrzenie w tym celu broni palnej wyraźnie widocznym oznakowaniem.

Komisja przyjmuje normy i techniki pozbawiania broni palnej cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń palna pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13b ust. 2.”;

9) w art. 13 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Właściwe organy państw członkowskich wymieniają się informacjami o wydanych pozwoleniach na transfer broni palnej do innego państwa członkowskiego oraz informacjami o odrzuconych wnioskach o wydanie pozwolenia zgodnie z art. 7.

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 13a w odniesieniu do procedur wymiany informacji o wydanych pozwoleniach oraz o odrzuconych wnioskach o wydanie pozwolenia.”;

10) art. 13a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13a

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych przekazuje się Komisji na warunkach określonych w tym artykule.

2. Przekazanie Komisji uprawnień, o których mowa w art. 13, następuje na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 13, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji

późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 13 wchodzi w życie wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu Parlamentu Europejskiego lub Rady, w terminie dwóch miesięcy od daty zawiadomienia o akcie skierowanego do Parlamentu Europejskiego i Rady lub też jeśli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłosić sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

11) dodaje się art. 13b w brzmieniu:

„Artykuł 13b

1. Komisję wspiera komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011(*).
2. W odniesieniach do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

12) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Komisja co pięć lat przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy, do którego to sprawozdania w stosownych przypadkach dołącza wnioski, które odnoszą się w szczególności do kategorii broni palnej przedstawionych w załączniku I oraz do kwestii związanych z nowymi technologiami takimi jak druk trójwymiarowy. Pierwsze sprawozdanie przedkłada się dwa lata po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.”

Do dnia [date] Komisja ocenia niezbędne elementy systemu wymiany informacji zawartych w skomputeryzowanych systemach rejestracji danych, o których mowa w art. 4 ust. 4, między państwami członkowskimi. Do oceny Komisji, w stosownych przypadkach, jest dołączany wniosek legislacyjny uwzględniający istniejące instrumenty wymiany informacji.”;

13) w części II załącznika I do dyrektywy 91/477/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) w punkcie A wprowadza się następujące zmiany:

(i) w kategorii A dodaje się następujące punkty:

- „6. Automatyczna broń palna, która została przerobiona na półautomatyczną broń palną;
7. Półautomatyczna broń palna do użytku cywilnego, która przypomina broń z mechanizmami automatycznymi;

8. Broń palna wymieniona w pkt 1–7 po pozbawieniu jej cech użytkowych.”;
- (ii) w kategorii B skreśla się pkt 7;
- (iii) w kategorii C dodaje się następujące punkty:
- „5. Broń alarmowa i sygnałowa, broń salutacyjna i akustyczna oraz repliki;
6. Broń palna należąca do kategorii B oraz broń palna wymieniona w pkt 1–5 kategorii C po pozbawieniu jej cech użytkowych.”;
- b) w punkcie B skreśla się tekst:
- „Mechanizm zamkowy, komora oraz bębenek broni palnej, które będąc osobnymi przedmiotami, włączone są do kategorii broni palnej, w której są lub mają być osadzone.”;
- 14) w części III załącznika I do dyrektywy 91/477/EWG wprowadza się następujące zmiany:
- a) skreśla się lit. a);
- b) lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „służą ratowaniu życia, ubojowi zwierząt lub połowom ryb za pomocą harpuna oraz do celów przemysłowych i technicznych pod warunkiem, że mogą być używane wyłącznie do wymienionych celów;”;
- c) skreśla się drugi akapit.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia [3 months after publication to the OJ]. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.
- Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący